

Dlaczego powstał park kulturowy Stare Miasto?

2019-07-26

Centrum Krakowa to wyjątkowe i unikatowe na skalę świata miejsce. Zachwycają się nim mieszkańcy i turyści, dlatego w sposób szczególny należy o nie skutecznie dbać i otoczyć jak najlepszą ochroną.

Krajobraz kulturowy, zabytki i historyczny układ urbanistyczny Starego Miasta i Plant Krakowskich wraz ze Wzgórzem Wawelskim i jego otoczeniem a także Stradomiem i Kazimierzem od 1978 r. widnieją na Liście Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Naturalnego UNESCO oraz w rejestrze zabytków. Stare Miasto wraz z Wawelem, Stradomiem, Kazimierzem, Podgórzem, Nowym Światem i Piaskiem zarządzeniem prezydenta RP z 1994 r. zostały uznane ponadto za pomnik historii. Od 17 czerwca 2011 r. tę cenną część miasta chronią także zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Stare Miasto”.

Władze Krakowa – jako pierwszego miasta w Polsce – poszły jednak o krok dalej. Sięgnęły po narzędzie, które dało im większy wpływ na to, co pod względem wizualnym dzieje się w zabytkowym centrum. Cel – stopniowe oczyszczenie zabytkowego centrum ze szkodliwych zjawisk. W listopadzie 2010 r. radni zdecydowali o utworzeniu Parku Kulturowego Stare Miasto, który uregulował całościowo zasady estetycznego kształtowania przestrzeni i ochrony krajobrazu kulturowego – zaczynając od szyldów i reklam, poprzez elewacje i dachy, działalność handlową i usługową, a skończywszy na prowadzeniu ogródków gastronomicznych. Na dostosowanie się do nowego prawa właściciele, zarządcy nieruchomości i przedsiębiorcy dostali 6 miesięcy od wejścia w życie przepisów.

Dziś nikt nie ma wątpliwości, że wprowadzony system zakazów i nakazów uporządkował przestrzeń publiczną i ograniczył ekspansję reklamową. Pogodzenie racji władz Krakowa i komercyjnego podejścia do wykorzystania ulic, chodników i obiektów w sercu Krakowa pozwoliło na zapanowanie nad drażniącym wszystkim chaosem psującym wizerunek miasta.